

Gdańsk, 15 grudnia 2024 r.

prof. dr hab. Małgorzata Skotnicka
Akademia Muzyczna im. S. Moniuszki w Gdańsku
ul. Łąkowa 1-2, 80 – 743 Gdańsk
e-mail: m.skotnicka@amuz.gda.pl

RECENZJA

w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki, dyscyplinie artystycznej sztuki muzyczne Panu dr. Aleksandrowi Mockowi

Zgodnie z wymogami Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*, oraz w kontekście doręzonego mi przez podmiot habilitujący, wybrany do przeprowadzenia postępowania, pisma wraz z dokumentacją Habilitanta - Pana doktora Aleksandra Mocka, poniższa recenzja zawiera ocenę, czy osiągnięcia naukowe albo artystyczne Habilitanta odpowiadają wymaganiom określonym w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy, a także ocenę (pozostałej) aktywności naukowej i artystycznej Habilitanta, w tym ocenę czy Habilitant wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Opis kariery zawodowej Habilitanta

Pan doktor Aleksander Mocek jest muzykiem, który zdobył bardzo gruntowne wykształcenie. Jego edukacja muzyczna początkowo związana była z nauką gry na fortepianie. Ukończył szkołę muzyczną II stopnia w Rybniku i rozpoczął studia licencjackie w klasie fortepianu prof. dr. hab. Andrzeja Pikula w Akademii Muzycznej im. K. Pendereckiego w Krakowie.

W roku 2012 Habilitant uzyskał tytuł zawodowy licencjata na kierunku instrumentalistyka, specjalność: gra na fortepianie. Równolegle jego zainteresowania zaczęły coraz bardziej oscylować w kierunku muzyki dawnej oraz instrumentów historycznych. W roku 2013 zdobył tytuł zawodowy licencjata na kierunku instrumentalistyka, specjalność: gra na klawesynie. Studia licencjackie w klasie klawesynu prof. Magdaleny Myczki Habilitant zakończył z wyróżnieniem.

W tym samym roku zdobył również, z wynikiem: bardzo dobry z wyróżnieniem, tytuł zawodowy licencjata, kierunek kompozycja i teoria muzyki, specjalność teoria muzyki. Promotorem pracy licencjackiej była prof. dr Teresa Malecka (Wydział Twórczości, Interpretacji i Edukacji Muzycznej).

Studia magisterskie Habilitant zdecydował się kontynuować jedynie na kierunku instrumentalistyka, w specjalności: klawesyn, nadal w klasie prof. Magdaleny Myczki.

W 2015 roku zakończył je z wyróżnieniem i rozpoczął studia doktoranckie.

Swoją wiedzę na temat historycznego wykonawstwa oraz gry na klawesynie pogłębiał pracując z wybitnymi klawesynistami takimi jak: prof. Robert Hill, Christoph Rousset, Mitzi Meyerson.

9 lipca 2019 roku, Uchwałą Rady Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej w Krakowie, Habilitant uzyskał stopień doktora sztuki w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie artystycznej sztuki muzyczne. Tytuł jego rozprawy doktorskiej to *Asymilacja idiomów instrumentalnych i wokalnych w kształtowaniu się XVII- i XVIII-wiecznej praktyki kompozytorskiej i wykonawczej na instrumentach klawiszowych. Od „imitatio violistica” do „cantabile”*. Promotorem w przewodzie doktorskim była prof. Magdalena Myczka, recenzentami dr hab. Aleksandra Rupocińska oraz dr hab. Marek Pilch.

Pan Aleksander Mocek od zakończenia studiów magisterskich w klasie klawesynu związany jest zawodowo z krakowską uczelnią. W latach 2015-2016 jako akompaniator na pół etatu, od roku 2016 do 2019 jako akompaniator na pełnym etacie. W latach 2019-2023 jako asystent, a od 2023 roku jako adiunkt.

Początkowo prowadził on takie przedmioty jak: harmonia, basso continuo, kameralistyka, kontrapunkt, literatura specjalistyczna, metodyka nauczania. Po uzyskaniu stopnia doktora prowadzi również klasę klawesynu.

Jako akompaniator Habilitant miał okazję współpracować z wybitnymi muzykami, związanymi z krakowską uczelnią m. in. Sirkką – Lissy Kaakinen – Pilch. Swoje doświadczenia organizacyjne Pan Aleksander Mocek przekazuje studentom będąc opiekunem Koła Naukowego Historycznych Praktyk Wykonawczych.

W roku 2019 za swoją działalność Habilitant otrzymał Indywidualną Nagrodę Rektora III stopnia. W roku 2021 dostał ocenę wyróżniającą, podczas okresowej oceny kadry.

Był stypendystą w programie MKiDN „Kultura w sieci” oraz Programu Stypendialnego Narodowego Centrum Kultury „Młoda Polska”.

Jest też laureatem konkursów:

- 2018 - nagroda publiczności w finale oraz V miejsce podczas XXI. Międzynarodowego Konkursu Bachowskiego w Lipsku.
- 2016 - dyplom Laureata (II miejsce) – Ensemble Nomen Nescio (M. Koudelkova, J. Aksnowicz, K. Szewczykowska, A. Mocek) II Forum Kameralne Muzyki Dawnej w Poznaniu
- 2015 - dyplom Finalisty Broadwood-Horniman Harpsichord Competition Londyn – Wielka Brytania.
- 2014 - nagrody European Union Baroque Orchestra „dla najbardziej obiecującego klawesynisty konkursu” oraz Baerenreiter Prize podczas XIX. Międzynarodowego Konkursu Bachowskiego w Lipsku

Ocena osiągnięcia Habilitanta, o którym mowa w art. 219 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy

Pan Aleksander Mocek jako najważniejsze osiągnięcie naukowe/artystyczne będące podstawą Jego wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie artystycznej sztuki muzyczne wskazał nagranie: Johann Sebastian Bach, *Die Kunst der Fuge* BWV 1080 Contrapuncti I–XI, „Contrapunctus XIV” (niedokończony).

Realizacja odbyła się podczas XXV. Dni Bachowskich, 24 marca 2021 roku, w Auli Floriance przy ulicy Sareno Fenn’a 15 w Krakowie.

Habilitant grał na klawesynie anonimowym, w stylu flamandzkim

temperacja: temperamentum inequale modernum Sorge'a

Realizacji nagrania audiowizualnego dokonali Dawid Makosz i Krzysztof Madoń.

Nagranie jest dostępne online: www.vimeo.com/543775508

Pan Aleksander Mocek w V części referatu omawia przedstawione osiągnięcie. Z treści wynika, że decyzja o wykonaniu *Die Kunst der Fuge* J. S. Bacha, dzieła, które C. P. E. Bach uważał za „najdoskonalsze praktyczne dzieło w dziedzinie fugi”, natomiast F. W. Marburg pisał w przedmowie do drugiego wydania zbioru (1752) „Nikt nie prześcignie Bacha w gruntownej znajomości teorii i praktyki harmonii”, dojrzewała w Habilitancie od dawna i była wynikiem w pełni świadomego wyboru artystycznego. Wykonanie poprzedzała dogłębna analiza, która w przypadku wspomnianego utworu jest niezbędna. Habilitant dokonał wyboru contrapuncti, uzasadniając to w autoreferacie w następujący sposób: „w tej wersji *Kunst der Fuge* znajdują się części zasadnicze, to jest fugi 1–11 tworzące cykl, oraz fuga niedokończona (tzw. Contrapunctus XIV). W moim przekonaniu odjęcie pozostałych, „mniejszych” części właściwie pomaga w odbiorze”.

Pan Aleksander Mocek zdecydował się zaprezentować wersję koncertową utworu. Wspomina, że jedyną ingerencją w prezentowane nagranie było powtórzenie w całości dwóch fug. Jest to bardzo wymagające zadanie w przypadku kompozycji o tak gęstej polifonii i złożoności struktur muzycznych. Habilitant sprostował postawionemu sobie wyzwaniu. Jego gra wprawdzie nie jest pozbawiona drobnych potknięć, ale zyskuje świeżość i emocje, które są możliwe jedynie podczas całościowego wykonania, pozbawionego cięć i poprawek. Także przerwy pomiędzy poszczególnymi częściami nie są zwykłą techniczną ciszą, ale zyskują napięcie wynikające z oczekiwania na kolejny contrapunctus. Jest to niewątpliwie walor nagrania.

W mojej opinii w kompozycji tak ściśle polifonicznej za dużo pojawiło się łamań, które nieco zaburzają prowadzenie poszczególnych głosów. Jest to świadomy zabieg Habilitanta, o czym pisze w autoreferacie, który miał pomóc w uwypukleniu niezależności głosów, ale nie do końca przekonuje mnie ten argument. Taką niezależność można bowiem uzyskać na klawesynie nie stosując łamań. Nie pozbawiałabym interpretacji całkowicie arpeggio, dodając one bowiem łagodności i w niektórych contrapuncti brzmią bardzo dobrze (np. Contrapunctus 3), ale powinny być bardzo wyważone, aby nie zmieniać charakteru kompozycji w zbyt swobodną. Kolejnym elementem, na który warto zwrócić uwagę jest agogika. Uważam, że dobór temp w poszczególnych częściach jest bardzo trafny i oddaje charakter kompozycji. Dzięki temu całość brzmi różnorodnie i barwnie. Przekonywujące są też w większości zwolnienia stosowane w przebiegu poszczególnych contrapuncti, które mają dobry wpływ na czytelność poszczególnych fragmentów. Wprowadzają też w większości fug spokój w prowadzoną narrację. Habilitant zdecydował się również na dodawanie ozdobników w niektórych contrapuncti. Bach nie wykluczał dodawania własnego zdobnictwa więc nie jest to zabronione, świadczy jedynie o gęście i smaku wykonawcy. Według mnie dodawane ozdobniki w większości wypadków nie raziły i nie burzyły przebiegu narracji.

Dla klawesynisty w interpretacji wyjątkowe znaczenie ma stosowana artykulacja. Uważam, że Pan Aleksander Mocek, w przedstawionym nagraniu, prezentuje duży wachlarz artykulacyjny, co świadczy o bardzo dobrym opanowaniu techniki gry i przemyślanej, pod tym względem, koncepcji.

Habilitant zastosował dosyć oszczędną registrację, co w wypadku tej kompozycji jest uzasadnione. Moją uwagę zwróciła propozycja zawarta w Contrapunctus 10, w którym we

fragmencie, zostały zastosowane dwa osobne manualy dla rąk. Efekt barwowy jest bardzo interesujący.

Chcę też zwrócić uwagę na brzmienie klawesynu w prezentowanym nagraniu. Jego barwę określić można jako pełną, ale niepozbawioną niuansów, jednocześnie jest on selektywny, co w przypadku tak gęstej polifonii wydaje się być bardzo istotne. Z pewnością słowa uznania w tym miejscu warto też skierować pod adresem realizatorów nagrania D. Makosza oraz K. Madonia. Duże znaczenie ma także sama akustyka Auli Florianki, która jest wyjątkowo przyjazna dla klawesynu.

Podsumowując, uważam, że zaprezentowane przez Pana Aleksandra Mocka nagranie to przemyślana kreacja artystyczna Habilitanta. Wartością jest realizacja dzieła w warunkach koncertowych, bez dokonywanych cięć i powtórzeń (z wyjątkiem wspomnianych wcześniej). Pomimo zawilości prezentowanej kompozycji jest ona czytelna. Pomysły interpretacyjne są spójne i podkreślają indywidualne podejście Habilitanta do kompozycji J. S. Bacha.

Oryginalne dzieło artystyczne Pana dr. Aleksandra Mocka oceniam wysoko.

Ocena aktywności naukowej albo artystycznej Habilitanta realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej

Pan Aleksander Mocek jest muzykiem bardzo aktywnym artystycznie. W kręgu Jego zainteresowań jest muzyka solowa, kameralna oraz udział w projektach orkiestrowych. Repertuar Habilitanta obejmuje muzykę od baroku do współczesności.

Prezentując swoje artystyczne osiągnięcia Habilitant dzieli je na sześć grup:

- koncerty solowe z orkiestrą,
- recitale solowe,
- większe występy solowe (półrecitale) w ramach koncertów,
- duety,
- trio,
- ogólna działalność koncertowa.

W przypadku działalności koncertowej klawesynistów trudno jest czasami w sposób jednoznaczny zdefiniować ich rolę w koncercie. Często podczas jednego wieczoru klawesynista występuje zarówno jako solista i kameralista. W tym miejscu chcę podkreślić trud, jaki włożył Habilitant w usystematyzowanie swoich osiągnięć artystycznych i podkreślić staranne przygotowanie dokumentacji.

Pan Aleksander Mocek w swoim repertuarze ma trzy koncerty solowe (H. M. Górecki - *Koncert fortepianowy op. 40*, G. F. Händel - *Koncert organowy B-dur HWV 294*, Jean Françaix - *Concerto pour clavecin et ensemble instrumental*), które wykonał z Orkiestrą Kameralną Uniwersytetu Pedagogicznego (pod dyr. M. Tęczyńskiej – Kęski; H. M. Górecki, G.F. Händel) oraz Orkiestrą Symfoniczną Akademii Muzycznej w Krakowie (dyr. R. J. Delekta; Jean Françaix). Koncerty odbywały się w Polsce (Sanok, Olsztyn, Kraków) oraz we Włoszech (Gorycja, Werona).

Habilitant wielokrotnie występował na scenie grając recitale i półrecitale solowe na klawesynie, organach, wirginalach, klawikordzie oraz fortepianie historycznym. Ta wszechstronność instrumentalna bardzo poszerza wykonywany repertuar, który obejmuje kompozycje wirginalistów angielskich, francuską i włoską muzykę klawesynową, niemiecką muzykę organową i klawesynową, utwory klasyków wiedeńskich, F. Schuberta oraz sporą część kompozycji klawesynowych Jana Sebastiana Bacha. Habilitant postawił sobie za cel ciągle poszerzanie wykonywanego repertuaru o kolejne kompozycje mistrza z Lipska i

konsekwentnie ten cel realizuje. Z dokumentacji wynika, że w swoim repertuarze ma już takie kompozycje jak: *Inwencje i Sinfonie BWV 772–801*, *Sonata D-dur BWV 963*, *Capriccio sopra la lontananza del suo fratello dilettissimo BWV 992*, *Aria variata alla maniera italiana BWV 989*, *Sarabanda con partite BWV 990*, *wczesne utwory*, *Das Wohltemperierte I*, *Kunst der Fuge BWV 1080* (najważniejsze osiągnięcie artystyczne), *Klavier-Übung II – Koncert włoski BWV 971*, *Uwertura francuska BWV 831*, *toccaty klawesynowe BWV 910–916*.

W opisie swojej aktywności artystycznej Pan Aleksander Mocek wyróżnia repertuar wykonywany w duecie z innymi artystami. Na tym polu Habilitant podkreśla współpracę z tenorem B. Gorzkowskim (cykl *Winterreise* oraz *Die Schöne Müllerin* F. Schuberta), z mezzosopranistką I. Szczepańską (włoska muzyka XVII wieku), klawesynistą K. Garstką (autorskie transkrypcje muzyki operowej i kameralnej), pianistką E. Pawłowską (J. Haydna Symfonia C-dur nr 48; opr. na cztery ręce Hugo Urich) oraz ze skrzypkami A. Świątkowską (sonaty W.A. Mozarta z fortepianem walterowskim, Sonaty J. S. Bacha) oraz M. Boroni (Sonaty J. S. Bacha na klawesyn i skrzypce).

Z repertuaru na trio (klasyfikacja Habilitanta) na szczególną uwagę zasługuje koncert *Sonaty Misteryjne* inaugurujący 44. Starosądecki Festiwal Muzyki Dawnej. Podczas wieczoru Habilitant wykonał komplet Sonat Misteryjnych (*Różańcowych*) H. I. von Bibera. Solistką była Sirkka-Liisa Kaakinen-Pilch (skrzypce), a basso continuo wraz z Habilitantem wykonywał Eero Palviainen (lutnie). Koncert odbył się w kościele pw. św. Elżbiety w Starym Sączu. Pozostali artyści współpracujący z Panem Aleksandrem Mockiem w różnych składach triowych to: A. Świątkowska, A. W. Swoboda, Ch. Urbanetz, Z. Pilch, T. Kamińska, R. Bachara.

Najbardziej obszerną część działalności artystycznej Habilitanta zajmuje współpraca z wieloma zespołami i orkiestrami. Na tym obszarze Pan Aleksander Mocek głównie realizuje na klawesynie i organach partie basso continuo. Na przestrzeni lat współpracował on z Capellą Cracoviensis, Orkiestrą Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie, Orkiestrą Historyczną, Orkiestrą Kameralną oraz Barokową Akademii Muzycznej w Krakowie, Orkiestrą Capella Regina Polona, Orkiestrą Gradus ad Parnassum, Orkiestrą Symfoniczną Miłosierdzia Bożego w Krakowie, Polską Orkiestrą XVIII wieku, orkiestrą Polskiej Opery Królewskiej oraz Opery Krakowskiej, zespołem Diletto. Bardzo obszerny repertuar wykonywany z tymi zespołami obejmuje kompozycje instrumentalne (sinfonie, uwertury, koncerty, concerto grosso) oraz instrumentalno – wokalne (oratorium, kantaty, opery, pasje). Na uwagę zasługuje fakt, że Habilitant pełnił również rolę korepetytora w trakcie prób do oper: G. F. Händla *Rinaldo*, H. Purcella *Dido and Aeneas*, J. Ph. Rameau *Hipolit i Arycja*.

We wszystkich omówionych rolach Habilitant koncertował w Polsce oraz poza granicami m. in. w Czechach, Niemczech, Holandii, Włoszech, Austrii, Słowenii, Hiszpanii oraz Norwegii.

Oprócz działalności artystycznej Pan Aleksander Mocek prowadzi również działalność naukową. Kilkakrotnie wygłaszał referaty podczas sesji naukowo – artystycznych, sympozjów oraz konferencji:

- *Contrapunctus ex tempore – gramatyka muzyczna w służbie klawiszowej improwizacji*

Sesja naukowo-artystyczna Musica Antiqua Musica Miscellanea – Wielka Improwizacja! Akademia Muzyczna im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu.

- *O kontrapunkcie dla lutni – musica poetica kontra style luthé*

konferencja (online) w ramach X Festiwalu Lutniowego w Gostyniu.

- *Sound Length and the Idea of Historically-Appropriate Articulation: Wishful Thinking or Anachronistic Fallacies?*

International Symposium and Workshop "Sharp Touch". Quilling Techniques in Plucked Keyboard Instruments: Interdisciplinary Approaches. Uniwersytet w Bolonii, San Colombano Museum – Tagliavini Collection (Włochy).

- *Między dźwiękową mitologią, kultem przeszłości a uczoną maskaradą: tradycje i perspektywy współczesnego wykonawstwa historycznego na instrumentach klawiszowych* konferencja Fortepiany Pleyela, non plus ultra!

Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie.

- *The Science and Art of Diminutive Thinking*

konferencja Rethinking the Impact of the Liberal Arts – Music.

Uniwersytet w Kolonii, Musiksaal der Universität zu Köln (Niemcy).

- *Wokół A Plaine and Easie Introduction to Practicall Musicke Thomasa Morleya (1597). Próba kontekstualizacji kompetencji muzycznych w szkole wirginalistów*

VIII Sesja Naukowa „Muzyka Klawesynowa w UMFC. Angielska muzyka klawesynowa – twórcy, dzieła, inspiracje”.

Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie.

- *Continually in Doubt because of Informed Freedom. Some cases of paradigm shifts and paralyses in the evolution of artistic freedom in basso continuo theory and practice*

konferencja Early Keyboard Instruments. Repertoire, Use and Design, Murray Edwards College, University of Cambridge (Wielka Brytania).

- *Idiom wirginalistów angielskich a osobliwości stylistyczne i cechy indywidualne w twórczości Gilesa Farnaby'ego*

Międzynarodowa sesja naukowo-artystyczna „Klawesyn w XVI wieku – repertuar, praktyka wykonawcza, instrumentarium”.

Katedra Muzyki Dawnej, Akademia Muzyczna w Krakowie.

Ma także na swoim koncie publikacje, głównie eseje w czasopiśmie Ruch Muzyczny oraz eseje programowe do płyt. Są to między innymi:

- Double synergie - esej programowy do płyty *Les métamorphoses du clavecin*.

Duet klawesynowy: Krzysztof Garstka, Aleksander Mocek. Chopin University Press, UMFC CD 166 | 2024]

- *William Byrd. Cztery wieki po śmierci* - esej autorski w czasopiśmie "Ruch Muzyczny"

- *Musical fiction* – esej autorski w czasopiśmie "Ruch Muzyczny"

- *Elitarystyczne mrzonki* – esej autorski w czasopiśmie "Ruch Muzyczny"

- *Imaginarium Wandy Landowskiej* – esej autorski w czasopiśmie „Ruch Muzyczny"

- *Duffin Ross W., Jak system równomiernie temperowany popsuł harmonię*, Wrocław 2016 [recenzja Mocek Aleksander, Harmonia boleśnie egalitarna. „Ruch Muzyczny"

- *Nieszczęsny dziełocentryzm* – esej autorski w czasopiśmie „Ruch Muzyczny"

- *Temperacja równomiernie rozstrojona* – esej autorski w czasopiśmie „Ruch Muzyczny"

Habilitation dokonał kilku nagrań zarejestrowane na płytach CD:

- *Les métamorphoses du clavecin*. Duet klawesynowy: Krzysztof Garstka, Aleksander Mocek. Chopin University Press, UMFC CD 166 | 2024]

- J.S. Bach: Koncert na dwoje skrzypiec d-moll BWV 1043 A. Marcello: Koncert na obój d-moll op. 1 G.Ph. Telemann: Koncert na trąbkę D-dur TWV 51:D7 Antonio Vivaldi: Koncert na dwie wiolonczele g-moll RV 531 Orkiestra Kameralna Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie Małgorzata Tęczyńska-Kęska – dyrygent Aleksander Mocek – klawesyn/continuo, soliści A. Daszkiewicz, K. Katana - skrzypce, A. Banaszek - obój, M. Drescher - trąbka, A. Woźniak, P. Czarackiewicz - wiolonczela. Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego – Kraków 2020.

- Franciszek Lilius, Opera Omnia. OCTAVA ensemble, Collegium Copernicus, Zygmunt Magiera – dyrygent. Wytwórnia DUX 1551/1552/1553. Rekonstrukcja zaginionych głosów w wielogłosowych i polichóralnych mszach oraz wykonanie partii basso continuo/segunte – A. Mocek (2018).
- Adam Jarzębski et consortes: Adam Jarzębski i muzyka polskiego dworu Wazów (Adam Jarzębski – Canzoni e concerti a due, tre e quattro voci cum basso continuo 1627), Marcin Mielczewski, Tarquinio Merula, Kaspar Förster der Jüngere. Capella Cracoviensis. Wytwórnia Iteratio, nr IT002, nagranie zrealizowano w Studiu Muzycznym Kotłownia – AGH w Krakowie (2018).
- Bartłomiej Pękiel Opera Omnia – Octava Ensemble, Zygmunt Magiera - dyrygent, Tomasz Ślusarczyk - dyrygent, Polska Orkiestra XVIII w. Wytwórnia DUX 1456 (2017)

Ważną częścią działalności Habilitanta jest aktywność popularyzatorska. Pan Aleksander Mocek wygłaszał prelekcje oraz prowadził kursy i warsztaty. Działalność tę realizował między innymi podczas Festiwalu Misteria Paschalia, Festiwalu Bachowskiego w Świdnicy. Był też gościem Koła Naukowego Studentów Muzykologii UJ, brał udział w podcaście Mateusza Ciupki „Szafa Melomana.” Zrealizował też szereg internetowych wykładów popularnonaukowych wokół muzyki dawnej (*Kontrapunkt czasu zarazy*), w ramach stypendium MKiDN *Kultura w Sieci* (2020).

Działalność popularyzatorska jest realizowana również przez Habilitanta w szkołach muzycznych (Państwowa Szkoła Muzyczna I i II st. w Suwałkach, Zespół Państwowych Szkół Muzycznych w Gorlicach, Zespół Państwowych Szkół Muzycznych im. F. Chopina w Warszawie).

Reasumując, dorobek artystyczny Pana dr. Aleksandra Mocka można uznać za wystarczający i spełniający wymogi stawiane przed Habilitantem. Jego działalność jest bardzo szeroka i wszechstronna. Występuje jako solista, kameralista, członek wielu zespołów. Uczestniczy w festiwalach w Polsce i poza granicami. Współpracuje z wieloma instytucjami kultury i uczelniami, realizując projekty artystyczne i naukowe.

KONKLUZJA

Pan Aleksander Mocek należy do interesujących klawesynistów młodego pokolenia. Jest artystą świadomym, o niezwyklej dojrzałości. Jego dokonania artystyczne i naukowe obejmują wiele obszarów. Współpracuje z instytucjami kultury i uczelniami.

Wskazane przez niego dzieło habilitacyjne w postaci koncertowego nagrania *Die Kunst der Fuge* BWV 1080 (Contrapuncti I–XI, „Contrapunctus XIV”) J. S. Bacha potwierdza wysoki poziom opanowania techniki klawesynowej. Habilitant cały czas świadomie poszerza swój repertuar, skupiając się na twórczości mistrza z Lipska, co daje mu możliwość nieustającego rozwoju.

Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzam, iż Habilitant spełnia wymogi stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego sztuki, o których mowa w art. 219 Ustawy prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Halgorzata Skodnicka